

وضعیت کولبران

کولبر به کسانی گفته می‌شود که حمل و نقل کالا را با دست خالی و در واقع با استفاده از جسم و جان خود انجام می‌دهند. در این حمل و نقل کالا گاهی هم از حیوانات باربر همچون اسب و قاطر استفاده می‌شود. عموم کولبران را افراد فقیر تشکیل می‌دهند که از شغلی بهره نبرده‌اند. سن اشتغال در کولبری از 13 تا 70 سال را شامل می‌شود. کولبران در اساس متعلق به استانهای مرز نشین ایران و از جمله شهرهای کردستان به طور خاص از سقز، سردشت، بانه و میوان به این کار اشتغال دارند. سازمان‌های حقوق بشری کردستان می‌گویند ده‌ها تن از کولبران در مسیر انتقال بار کشته می‌شوند یا زیر فشار سنگینی باری که بر روی دوشهایشان قرار دارد؛ جان خود را از دست می‌دهند.

خضر؛ کولبر 70 ساله کرد از منطقه پیرانشهر میباشد و با عصاره می‌رود. فرم صورت وی بدلیل سکنه و عفونت و درد دندان تغییر کرده، باری بیش از 120 کیلو را بردوش حمل میکند، تا خرج زندگیش را دریاورد. وی حتی توان پرداخت هزینه‌های جراحی صورتش را ندارد. اسماعیل؛ کولبر 54 ساله با چهره آفتاب سوخته، دندان‌های نداشته و پوست چروکیده‌اش سن او را حداقل 15 سال پیرتر بیشتر نشان میدهد. او 8 فرزند دارد و دغدغه‌اش سامان دادن به آنهاست؛ به‌ویژه فرزند ارشدش که در آستانه ورود به دانشگاه است. می‌گوید حاضر است دندان نداشته باشد اما فرزندش تامین باشد. او 10 سال پیش در حین کولبری غیرقانونی در مرز تیر خورده و از ترس اینکه با مشکلی مواجه نشود خود را به عراق رسانده و بعد از 20 روز مداوا در آنجا به ایران برگشته است و کار خودش را ادامه میدهد.

وضعیت زندانیان سالخورده در ایران

علی معزی زندانی سیاسی 64 ساله؛ که سابقه بازداشت و زندان در دهه 60 را نیز دارد. وی در پاییز 87 دستگیر و به دو سال حبس تعزیری و سه سال حبس تعلیقی محکوم شده بود که پس از تحمل دو سال حبس در زندان رجایی شهر و آزادی از زندان، مجددا در خرداد ماه سال 90 بازداشت شد.

آقای علی معزی می بایست در فروردین سال 94 آزاد می شد ولی با پرونده سازی مجدد در شعبه 15 دادگاه به یک سال حبس محکوم شد. مجددا در روز چهارشنبه 15 دی 95، پس از ملاقات با بستگان خود در زندان گوهردشت کرج توسط مأموران امنیتی این زندان به محلی که تا مدتها نامعلوم بود، برده شد. پس از مدتها بی اطلاعی از وضعیت وی معلوم شد که ایشان در بند 209 زندان اوین و تحت فشارها و بازجویی ها و شکنجه های روحی قرار دارد. این سومین بار است که برای این زندانی سیاسی پرونده سازی می شود.

محسن دانشپور مقدم زندانی سیاسی 73 ساله - محکوم به اعدام و حبس ابد - به اتهام هواداری از سازمان مجاهدین خلق ایران - زندان گوهردشت

آقای محسن دانشپور مقدم در ششم دی ماه سال 88 بازداشت و با اتهام «محرابه از طریق عضویت در گروههای مخالف نظام» در شعبه 28 دادگاه انقلاب تهران به اعدام محکوم و این حکم در دادگاه تجدیدنظر تایید شد. این حکم هیچ گاه به ایشان ابلاغ نشد و تنها به وکیل تسخیری وی ابلاغ گردید که از هویت این وکیل هیچ گونه اطلاعی در دست نیست. وی از ناراحتی های قلب، آرتروز زانو و اعصاب رنج می برد. وی بدلیل وخامت حالش چندین بار به مراکز درمانی خارج از زندان منتقل شده است.

رضا اکبری منفرد زندانی سیاسی 61 ساله - محکوم به 5 سال حبس - به اتهام هواداری از سازمان مجاهدین خلق ایران - زندان گوهردشت؛

رضا اکبری منفرد؛ که سابقه دستگیری در دهه شصت و سال 1380 را نیز دارد، آخرین بار، در دی ماه 1391 بازداشت و به بند 209 زندان اوین منتقل شد. وی پس از 8 ماه حبس و بازجویی، در شعبه 15 دادگاه انقلاب به اتهام اجتماع و تبانی و هواداری از سازمان مجاهدین خلق به پنج سال و شش ماه حبس محکوم گردید. در جریان پنجشنبه سیاه، 28 فروردین 1393 نیروهای گارد زندان اوین با حمله به بند 350 محل حبس جمعی از زندانیان سیاسی و عقیدتی، نزدیک به 30 تن از زندانیان این بند را مورد ضرب و شتم قرار داده و به سلولهای انفرادی بند 240 زندان اوین منتقل کردند، رضا اکبری منفرد هم در این یورش مجروح شد و در تاریخ 11 خرداد همان سال با تعداد دیگری از همبندیان خود به زندان گوهردشت کرج منتقل گردید و هم اکنون نیز در زندان گوهردشت دوران محکومیت خود را طی میکند. لازم به ذکر است که خواهر او مریم اکبری منفرد نیز در زندان اوین محبوس است. همچنین دو برادر دیگر وی در سال های 60 و 63 و برادر کوچک او و خواهر دیگرش نیز در سال 67 به اتهام ارتباط و عضویت در سازمان مجاهدین خلق ایران در ایران اعدام شدند.

ابوالقاسم فولادوند زندانی سیاسی 58 ساله - محکوم به 15 سال حبس - به اتهام هواداری از سازمان مجاهدین خلق ایران - زندان گوهر دشت؛

ابوالقاسم فولادوند، از زندانیان سیاسی دهه 60، در 21 خرداد 1392 به همراه فرزند 17 ساله اش از سوی نیروهای امنیتی بازداشت و به بند 240 اوین منتقل شد. فرزند وی پس از شش ماه بازجویی و حبس در زندان اوین، سرانجام در دادگاهی با قرار وثیقه یک میلیونی آزاد می گردد. وی 23 بهمن 92، در شعبه 15 دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی با حضور وکیل تسخیری و بدون حضور هیئت منصفه محاکمه و به اتهام «بغی از طریق عضویت در سازمان مجاهدین خلق»، «توهین به رهبری» و «اخلال در نظم عمومی» به جمعا 18 سال حبس تعزیری و 74 ضربه شلاق محکوم شد. علیرغم ابتلا به بیماریهای قلبی، دیسک کمر، از رسیدگی های پزشکی و درمانی محروم بوده و همچنان در زندان رجایی شهر کرج نگهداری می شود

ارژنگ داوودی زندانی سیاسی 64 ساله - محکوم به اعدام و 20 سال حبس تعزیری - به اتهام محاربه، تبلیغ علیه نظام، تشکیل جمعیت غیرقانونی، توهین به نظام - زندان زابل؛

ارژنگ داوودی در آبان ماه 1382 دستگیر و 16 ماه پس از بازداشت به اتهام راهاندازی و تاسیس «جنبش آزادی ایرانیان» و «کنفدراسیون دانشجویان ایرانی» توهین به رهبر و بنیانگذار جمهوری اسلامی و مسئولان نظام و روحانیان و توهین به مقدسات به 15 سال زندان، 74 ضربه شلاق و پنج سال محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شد. در تیر ماه 1393، شعبه یکم دادگاه انقلاب کرج این زندانی سیاسی را به اتهام «محاربه از راه ارتباط با سازمان مجاهدین خلق» به اعدام محکوم کرد که این حکم در فروردین ماه 95 به 5 سال حبس در تبعید کاهش یافت. وی با گذراندن سیزده سال حبس، همچنان از حق مرخصی محروم می باشد و اینک در زندان زابل در تبعید است. این درحالی است که این زندانی سالخورده به دلیل ابتلا به بیماریهای مختلف و شرایط زندان در وضعیت نامساعد جسمانی به سر می برد. وی در سال های زندان، بارها مورد شکنجه های وحشیانه قرار گرفته و بخشی از بینایی و شنوایی خود را در اثر این شکنجه ها از دست داده است

سیدمحمد حسین کاظمینی بروجردی زندانی سیاسی 59 ساله - محکوم به 11 سال حبس - به اتهام مخالفت با نظام - زندان اوین؛

آیت الله بروجردی در 16 مهرماه 1385 بازداشت و به 11 سال زندان، به انضمام مصادره اموال محکوم شد، وی با بیماری های مختلف و بدون رسیدگی پزشکی در بند -325 الف، ویژه روحانیت در زندان اوین نگهداری می شود. وی به مدت یکسال در زندان یزد نگهداری و سپس به زندان اوین منتقل شد

رشید آخندی 60 ساله - محکوم به 40 سال حبس - به اتهام عضویت در احزاب کردی - زندان

سنندج؛

رشید آخندی متاهل و ساکن شهر سقز در 21 فروردین ماه 1387 در شهر اصفهان توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد. این زندانی در 31 تیرماه 1387 در شعبه یک دادگاه انقلاب شهر سقز به ریاست قاضی شایق به اتهام محاربه از طریق عضویت در احزاب کُرد مخالف، و معاونت در قتل به اعدام و سی سال تبعید به زندان میناب محکوم شد. بعد از اعتراض این زندانی سیاسی، پرونده به شعبه 5 تجدید نظر استان کردستان ارسال و 31 تیرماه 1388 حکم اعدام تأیید شد. بعد از اعتراض مجدد به این حکم پرونده به شعبه 8 دیوان عالی کشور ارسال شد و در 31 مردادماه 1388 حکم اعدام تأیید شد و در نهایت 20 اسفندماه 1392 با رضایت اولیای دم و موافقت دیوان عالی کشور حکم اعدام وی لغو شد. وی هم اکنون دوران محکومیت خود را در زندان سنندج سپری میکند.

ستوده فاضل 65 ساله - محکومیت 3 سال حبس - به اتهام محاربه از طریق هواداری از سازمان

مجاهدین خلق - زندان اوین

در اسفندماه سال 88 بازداشت و در اردیبهشت 89 به قید کفالت آزاد شد. خانم فاضل در شعبه 15 دادگاه انقلاب توسط قاضی صلواتی به 3 سال حبس محکوم و مورخ نهم تیرماه 95 جهت اجرای حکم حبس بازداشت و به بند زنان زندان اوین منتقل شد. وی از بیماری های مختلف ناشی از کهولت سن از جمله فشار چشم و ضعف عضلانی رنج برده، درحالی که از مرخصی محروم بوده، منتظر برگزاری دادگاه تجدیدنظر است.

نوشین دخت میر عبدالباقی زندانی سیاسی 66 ساله - اتهامات: اقدام علیه امنیت ملی (2 مرتبه)،

اجتماع و تبانی علیه نظام (2 مرتبه)، توهین به مقدسات (دو مرتبه)، تبلیغ علیه نظام (دو مرتبه) و

نشر اکاذیب (2 مرتبه) - محکومیت: 34 سال و 9 ماه حبس - زندان اوین؛

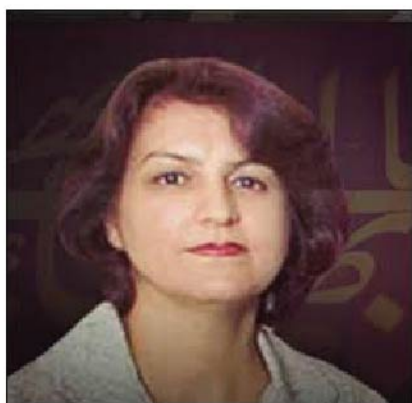

در تاریخ 27 بهمن 93 توسط نهاد اطلاعات بازداشت و بعد از یک ماه به بند زنان منتقل شد. در اردیبهشت همان سال با تودیع وثیقه 200 میلیون تومانی موقتاً تا زمان برگزاری دادگاه آزاد شد. اما به دلیل اینکه تا قبل از برگزاری دادگاه مجدداً به فعالیت های خود ادامه داده بود، قاضی احمدزاده در شعبه 26 دادگاه انقلاب، هر اتهام را دوبار برای وی محاسبه کرد. مورخ 25 مهرماه سال 95 مجدداً بازداشت و به بند نسوان منتقل شد. از بیماری اسکیزوفرنی رنج می برد و در سال 81 به دلیل همین بیماری در بیمارستان بستری بوده است. به دلیل کهولت سن و بیماری حکم عدم توان تحمل حبس برایش صادر شده، اما همچنان در زندان نگهداری می شود.

مهوش شهریاری ثابت 66ساله - محکوم به حبس ابد به اتهام بهائیت - زندان اوین؛

مهوش شهریاری ثابت، شصت ساله و یکی از مدیران بهائی است که 5 سال پیش بازداشت شده است. پس از گذشت دو سال از وضعیت نامشخص و حبس در بند 209 زندان اوین، به 20 سال زندان محکوم شد که این حکم در دادگاه تجدید نظر تایید شده است. او به رغم وضعیت بحرانی از نظر سلامتی از حق مرخصی و دیدار با خانواده‌اش محروم است. وی که به مدت 6 ماه در سلول انفرادی به سر برده است، به سبب سوءتغذیه در زندان دچار پوکی استخوان شده است که با وجود شکستگی لگن هنوز مسئولین زندان با مرخصی وی موافقت نکرده‌اند

فریبا کمال آبادی 66ساله - شهروند بهایی - 20 سال حبس - زندان اوین؛

فریبا کمال آبادی، زندانی بهایی و یکی از مدیران «ایران ایران»، (یک سازمان بهائی)، توسط مأموران اطلاعات در منزل خود بازداشت شد. او از زمان بازداشت در سال 1385 در زندان اوین نگهداری می‌شود. او به 20 سال زندان محکوم شده و تا کنون بدون حق مرخصی در زندان تحمل حبس کرده است. فریبا کمال آبادی روانشناس و مادر سه فرزند است

زهرا (نادره) راستگو 66ساله - دوسال حبس - به اتهام توهین به مقدسات از طریق تدریس عرفان

حلقه - زندان اوین؛

در دی ماه سال 92 در اسلامشهر بازداشت و بعد از 5 روز به بند 2-الف منتقل شد. وی مدت 15 روز در این بند نگهداری شد و با قید کفالت، موقتاً تا زمان برگزاری دادگاه، آزاد شد. قاضی احمدزاده در شعبه 26 دادگاه انقلاب وی را به دوسال حبس محکوم کرد و در تاریخ 17 شهریور 95 جهت اجرای حکم بازداشت و روانه بند نسوان شد

اعدام افراد سالخورده در ایران

اعدام در میان افراد مسن و سالخورده نیز دیده میشود که بعد از تحمل سالها حبس به مرگ محکوم میشوند. از سال 2014 تا 2015، اعدام 12 زندانی مسن و سالخورده به ثبت رسیده است

در 27 بهمن 93، رحیم سلیمانی 60 ساله پس از گذشت 20 سال حبس در زندان دریا ارومیه اعدام شد

در 28 بهمن 93، یک مرد 66 ساله در زندان مشهد به دار آویخته شد

در 16 اسفند 93، خالق داد گمشادزهی 60ساله در زندان مرکزی زاهدان به دار آویخته شد

در 13 اردیبهشت 94، اصغر قریشی 60 ساله در زندان بندرعباس به چوبهای دار سپرده شد

در 18 خرداد 94، عبدالمجید پرنده اور 65ساله، جعفر خان میرزا 57 ساله، فرهاد منافی 58 ساله و محمد شفیعی جم 63 ساله در زندان بندرعباس به دار آویخته شدند

در 17 مرداد 95 یک زندانی مرد 65 ساله در زندان لاکان رشت به دار آویخته شدند